

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyně JUDr. Zuzanou Šnejdrovou, Ph.D., v právní věci žalobce **P. J.**, trvale bytem ve Š., D. u Š. 33, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 10. 2014, č. j. X, **o nároku na starobní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. II ze dne 21. 8. 2014, jímž mu byl s účinností od 16. 9. 2014 snížen starobní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“).

Žalobce nesouhlasí s vypočtenou výší starobního důchodu, neboť žádal o přepočet invalidního důchodu a nikoliv o přepočet starobního důchodu; doložená doba již byla dle jeho názoru ve výpočtu starobního důchodu zohledněna. Novým

výpočtem došlo ke snížení starobního důchodu z částky 8.953 Kč měsíčně na částku 7.853 Kč měsíčně, čímž se žalobce cítí velmi poškozen.

Žalovaná považuje žalobu za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí. Žalovaná k žalobě uvedla, že požadavku žalobce nelze vyhovět, výše starobního důchodu byla stanovena zcela správně dle dikce zákona. Po zamítnutí žádosti žalobce o starobní důchod doložil žalobce 3 roky chybějící doby pojištění, aby mu vznikl nárok na starobní důchod. Po zápočtu dodatečně doložených dob pojištění již žalobci vznikl nárok na starobní důchod a žalovaná tak provedla výpočet požadovaného důchodu. Žalovaná však měla aplikovat z moci úřední § 56 odst. 1 písm. b) ZDP a započítat sama dodatečně doložené roky též pro výši předchozího invalidního důchodu, resp. invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť dokládané roky chyběly i zde, což žalovaná neprovedla. Až z podnětu žalobce provedla žalovaná zápočet dodatečně doložených roků pojištění i pro předchozí invalidní důchod a přepočítala jeho procentní výměru. Po zápočtu chybějících dob za respektování § 19 ZDP došlo u částečného invalidního důchodu ke zvýšení procentní výměry nad částku stanovenou dle § 42 odst. 4 ZDP, a proto pro výpočet výměry starobního důchodu již nebylo možné toto ustanovení § 42 ZDP použít. Následně žalovaná tedy musela z nového správného výpočtu osobního vyměřovacího základu vycházet pro výpočet výše starobního důchodu a jeho výši upravit na správnou zákonnou částku. Pokud by žalovaná ponechala žalobci starobní důchod v původní výši, došlo by k porušení platných důchodových předpisů.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce na základě rozhodnutí ze dne 14. 6. 2006 pobíral částečný invalidní důchod podle § 44 odst. 1 ZDP, když základní výměra důchodu (dále jen „ZVD“) činila 1.470 Kč měsíčně, procentní výměra důchodu se stanoví procentní sazbou z výpočtového základu (dále jen „VZP“) a činila 9.905 Kč, jeho výše odpovídala osobnímu vyměřovacímu základu (dále jen „OVZ“) 11.782 Kč. Procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za 34 roků pojištění činila 25,5% VPZ, tj. 2.526 měsíčně Kč, výše procentní výměry činila nejméně 22,5 % výpočtového základu 12.020 Kč, tj. 2.705 Kč měsíčně. Výpočtový základ, rozhodující pro stanovení nejnižší procentní výměry, byl vypočten z osobního vyměřovacího základu 18.834 Kč, jehož výše odpovídá všeobecnému vyměřovacímu základu za rok 2004 vynásobenému přepočítávacím koeficientem stanoveným pro jeho úpravu.

Dne 6. 1. 2014 žalobce požádal o přiznání starobního důchodu. Tento mu nebyl rozhodnutím ze dne 19. 2. 2014 a znovu (po provedení dodatečného zápočtu) ze dne 5. 6. 2014, č. j. 510 811 365, přiznán pro nesplnění podmínek, a to nedostatečnou doby pojištění. Téhož dne bylo vydáno rozhodnutí č. II, kterým byl žalobci přiznán z důvodu rozhodnutí o odstranění tvrdosti podle § 4 odst. 3 zákona č. 582/1991 Sb. starobní důchod ve výši 8.953 Kč, kdy ZVD činí 2.340 Kč měsíčně, VZP činí 15.201 Kč. Jeho výše odpovídá OVZ 25.976 Kč. Procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za 29 roků pojištění činila 43,50% VZP, tj. 6.613 Kč. Důvodem bylo započtení doby, v rámci odstraňování tvrdosti, kdy žalobce pečoval o svoji matku.

Dne 24. 7. 2014 požádal žalobce o dodatečný zápočet doby zaměstnání pro stanovení částečného invalidního důchodu. Dne 21. 8. 2014 žalovaná rozhodla rozhodnutím č. I o zpětném zvýšení částečného invalidního důchodu, když procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za 37 roků pojištění činí 27,75%, což je 2.749 Kč měsíčně. ZVD, OVZ i VZP zůstalo beze změny. Téhož dne rozhodnutím č.

II rozhodla žalovaná o snížení starobního důchodu žalobce na částku 7.853 Kč, neboť ZVD činí 2.340 Kč, VZP činí 12.673 Kč, jeho výše odpovídá OVZ 16.250 Kč. Procentní výměra ke dni vzniku nároku na důchod za 29 roků pojištění činí 43,55% VZP, tj. 5.513 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím, jak uvedeno výše.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. c) ZDP zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží, nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.

Krajský soud uzavírá, že se zcela ztotožňuje s odůvodněním výše výpočtu starobního důchodu žalobce tak, jak jej učinila ve svém rozhodnutí žalovaná, na toto plně odkazuje, a pokusí se žalobci znovu vysvětlit, proč ke snížení výše jeho starobního důchodu došlo.

Nejprve je nutné uvést, že žalovaná žalobci při výpočtu starobního důchodu nezapočetla opakovaně doloženou odpracovanou dobu, jak se domnívá žalobce, ale že ke snížení starobního důchodu žalobce došlo z jiného důvodu, a to z důvodu změny výše osobního vyměřovacího základu žalobce po započtení nově doložené doby a nezohlednění této skutečnosti při rozhodnutí žalované dne 5. 6. 2014.

Na tomto místě je nutné zdůraznit, že žalobci byl v roce 2006 přiznán částečný invalidní důchod za použití ustanovení § 42 ZDP (ustanovení upravující výši invalidních důchodů v mimořádných případech), kdy jelikož procentní výměra stanovená z jeho osobního vyměřovacího základu 11.782 Kč činila pouze 2.526 Kč a zákonem stanovená minimální výše činila 2.705 Kč, nebyla při původním výpočtu invalidního důchodu použita procentní výměra stanovená z jeho osobního vyměřovacího základu 11.782 Kč, ale z výpočtového základu rozhodujícího pro stanovení nejnižší procentní výměry, jehož výše odpovídala všeobecnému vyměřovacímu základu za rok 2004 vynásobenému přepočítávacím koeficientem stanoveným pro jeho úpravu, tedy z částky 18.834 Kč.

Nyní, po započtení žalobcem nově doložené doby (která byla potřebná k tomu, aby žalobci byl vůbec přiznán starobní důchod, neboť žalobce nesplňoval podmínku dostatečné doby pojištění), kdy procentní výměra vypočtená z osobního vyměřovacího základu 11.782 Kč je vyšší než tehdy stanovená minimální výměra podle § 42 ZDP, neboť činí 2.749 Kč, nemůže být již použit vyměřovací základ ve výši 18.834 Kč stanovený ze všeobecného vyměřovacího základu podle § 42 ZDP, ale žalovaná musí vyjít z osobního vyměřovacího základu žalobce 11.782 Kč, který zůstal beze změny.

Žalovaná měla tento přepočet provést již při rozhodnutí ze dne 5. 6. 2014, kterým rozhodla o přiznání starobního důchodu poprvé. Starobní důchod ve výši 8.953 Kč byl tedy tímto rozhodnutím vypočten nesprávně, neboť vycházel při výpočtu

z původního vyměřovacího základu žalobce 18.834 Kč a přepočítávacího koeficientu, jenž však už neměl být s ohledem na výše uvedené použit.

Je pravdou, že žalovaná tuto svoji chybu napravila až z podnětu žalobce, který požadoval s ohledem na nově doloženou dobu přepočet invalidního důchodu, avšak tento postup je zcela v souladu s ustanovením § 56 odst. 1 písm. c) ZDP, dle kterého musí správní orgán v případě, že zjistí, že je důchod vyplácen ve vyšší částce než v jaké náleží, takový důchod snížit. Jiný postup není přípustný. Žalovaná tedy v případě žalobce postupovala zcela podle zákona, když nesprávně stanovený starobní důchod novým rozhodnutím ze dne 21. 8. 2014 snížila, neboť původním rozhodnutím ze dne 5. 6. 2014 jej stanovila v nesprávné výši.

Krajský soud proto shledal žalobu nedůvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl úspěšný a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů ze zákona (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s. a § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v plat.znění).

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 29. května 2015

Za správnost vyhotovení:
Ing. Petra Rýparová

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně